

Bilag til f. t. l. vedr. buskørsel m.v.

d) Ved anvendelsen af litra a), b) og c) kan den kompetente myndighed som bevis acceptere en bekræftelse eller forsikring fra en bank eller et andet behørigt kvalificeret institut. Denne bekræftelse eller forsikring kan tage form af en bankgaranti, eventuelt mod underpant i løse eller som kaution, eller anden tilsvarende sikkerhed.

— affattes stk. 4 således:

4. a) Ved kravet om faglig dygtighed forstås, at den pågældende er i besiddelse af kundskaber, der svarer til det i bilag I fastsatte uddannelsesniveau inden for de der anførte emner. Disse kundskaber dokumenteres ved en obligatorisk skriftlig prøve, der kan suppleres med en mundtlig prøve, som tilrettelægges i den i bilaget skitserede form af den myndighed eller instans, medlemsstaten har udpeget hertil.

b) Medlemsstaterne kan fritage ansøgere, der godtgør at have mindst fem års praktisk erfaring i en transportvirksomhed på leder-niveau, fra denne prøve, dersom ansøgerne består en test, hvis indhold og procedure fastsættes af medlemsstaterne i overensstemmelse med bilag I.

c) Medlemsstaterne kan fritage indehavere af visse eksamensbeviser fra højere eller teknisk uddannelse, som forudsætter et godt kendskab til de på listen i bilag I anførte emner, og som de klart specificerer med henblik herpå, for prøven i de emner, der er dækket af de pågældende eksamensbeviser.

d) En attest, der udstedes af den i litra a) omhandlede myndighed eller instans, skal fremlægges som bevis for faglig dygtighed. Attesten udarbejdes efter certifikatsmodellen i bilag Ia.

e) For ansøgere, der har til hensigt vedvarende og rent faktisk at lede virksomheder, der udelukkende udfører indenlandsk transport, kan medlemsstaterne fastsætte, at de kundskaber, der skal tages i betragtning ved fastslåelsen af faglig dygtighed, udelukkende skal omfatte emner vedrørende indenlandsk transport. I dette tilfælde skal det angives i attesten for faglig dygtighed, hvortil modellen findes i bilag Ia, at indehaveren af attesten udelukkende er berettiget til vedvarende og rent faktisk at lede

virksomheder, der udfører transport i den medlemsstat, hvor attesten er udstedt.

f) En medlemsstat kan efter høring af Kommissionen kræve, at enhver fysisk person, der er i besiddelse af et certifikat vedrørende faglig dygtighed, der er udstedt af en kompetent myndighed i en anden medlemsstat efter den 1. oktober 1999, mens den pågældende havde sin sædvanlige bopæl på den første medlemsstats område, aflægger en supplerende prøve, som tilrettelægges af den myndighed eller instans, som den første medlemsstat har udpeget hertil. Denne supplerende prøve skal vedrøre specifikt kendskab til de nationale aspekter af vejtransporterhvervet i den første medlemsstat.

Dette litra gælder i en periode på tre år fra 1. oktober 1999. Perioden kan forlænges med højst fem år af Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter traktatens regler. Det gælder kun for de fysiske personer, som på tidspunktet for erhvervelsen af certifikatet vedrørende faglig dygtighed på de i første afsnit fastsatte betingelser endnu aldrig havde opnået et sådant certifikat i en medlemsstat.

4. I artikel 5:

— indsættes i stk. 1 følgende led:

— den 1. januar 1995 for så vidt angår Østrig, Finland og Sverige.

— indsættes i stk. 2, første afsnit, efter leddet begyndende med — efter den 2. oktober 1989, følgende led:

— efter den 31. december 1994 og inden den 1. januar 1997 for så vidt angår Østrig, Finland og Sverige.

— tilføjes i stk. 2 følgende led i slutningen af første afsnit efter leddet begyndende med — den 1. juli 1992.

— den 1. januar 1997 for så vidt angår Østrig, Finland og Sverige.

— indsættes følgende stykke:

3. a) Alle virksomheder, der har haft tilladelse til at udøve erhvervet godstransport ad landevej inden den 1. oktober 1999, skal for så vidt angår de køretøjer, de anvender på denne dato, senest den 1. oktober 2001 opfylde de i artikel 3, stk. 3, indeholdte bestemmelser.